

Forrás: <http://www.unideb.hu/portal/node/15613>

Kormos János emlékére

2015/05/29,

Elhunyt Kormos János egyetemi tanár, aki 63 évéből közel negyvenet, egész aktív munkásságát a Debreceni Egyetemen töltötte.

A Kossuth Lajos Tudományegyetem Természettudományi Karán 1976-ban végzett okleveles matematikusként. 1980-ban egyetemi doktori címet, 1991-ben kandidátusi minősítést szerzett, 2003-ban habilitált. Végzés után az egyetem Számoló Központjában volt először tudományos segédmunkatárs, majd 1988-tól annak vezetőhelyettese, később egy évig vezetője. Ezt követően egyetemi adjunktus, majd 1992-től egyetemi docens a KLTE Matematikai és Informatikai Intézetében. 1992-től 1999-ig a Matematikai és Informatikai Intézet Informatikai Részlegének vezetője, 1994-től igazgatóhelyettese. Ugyanez évtől az általa létrehozott Információ Technológia Tanszék vezetője. 2004 és 2011 között a Debreceni Egyetem Közgazdaságtudományi Kar dékánja, 2005-től 2012-ig a Gazdaságelemzés és Üzleti Informatika Tanszék vezetője. 2007-ben kapott egyetemi tanári kinevezést.

Kormos János szakmai életútjának, tudományos habitusának kiemelkedő érdeme, hogy a számítástechnikához, az informatikához kapcsolódóan úttörő szerepe volt úgy helyi, mint országos szinten. Új tanszék, kutatócsoport létrehozásában, új szakok, képzési formák bevezetésében, új szakterületek, tantárgyak indításában. Meghatározó szerepet játszott a szakterület, illetve az intézmények – korábban a KLTE, majd a Debreceni Egyetem – érdekeit is képviselve az informatikus szakma megerősítésében, specifikus értékrendjének kialakításában és elfogadtatásában. Műhelyteremtő munkája és szakmai kisugárzása országosan is jelentős volt.

Külön ki kell emelni a debreceni gazdaságtudományi képzés megerősítésében játszott szerepét. Levezényelte a Közgazdaságtudományi Kar, valamint a Doktori Iskola sikeres akkreditációját, irányításával sikeresen megvalósult a bolognai képzés bevezetése, több felsőfokú szakképzési, alap és mesterszak, valamint az angol nyelvű képzés elindítását irányította. Vezetése alatt a Közgazdaságtudományi Kar országos hírű, elismert oktatási és tudományos műhellyé fejlődött. Kormos Jánost messze nem csak reál beállítottság jellemezte. Műveltsége széleskörű volt. Hivatalos beszélőiben éppúgy, mint az informális összejöveteleken meg lehetett ezt a műveltséget, a humanizmust tapasztalni.

A dékányságról kialakuló betegsége miatt mondott le. Röviddel a Közgazdaságtudományi Kar megszűnése előtt, már a betegséggel viaskodva, átment az Informatikai Karra, ahol haláláig az Alkalmazott Matematika és Valószínűségszámítás Tanszéken dolgozott egyetemi tanárként. A betegség nagyon meggyötörte. Amikor – talán túlságosan önzőn – számon kértem tőle, hogy elhagyta a Közgazdaságtudományi Kart, azt írta: „Nehéz úgy vitázni, hogy az ember szeretné megértetni, elfogadtatni az álláspontját, a döntéseit, a lépéseit érzelmek, moralizálás mentesen. Miközben tudja, hogy a folyamatokat döntően befolyásolta, befolyásolja egészségi állapota. Azaz, garantáltan nem csak a racionalitás talaján mozogva döntött. Ugyanakkor el szeretné kerülni, hogy a másik fél részéről a megértés valamiféle sajnálat, szánakozás mentén következzen be.” A levél egyik utolsó mondata különösen megrázó volt: „Én 7 éven keresztül egészségemet se kímélve szolgáltam a Kart.” Egész életével pedig az Egyetemet. Köszönjük János!

Polónyi István
egyetemi tanár

Dr. Kormos János

(1952–2015)

Az a szomorú kötelezettségem, hogy a Debreceni Egyetem Informatikai Kara nevében végső búcsút vegyek Kormos János egyetemi tanártól. Kollégái, barátai, tanítványai búcsúznak tőle. Kormos János úgy élt és még sokáig úgy fog élni sokunk tudatában, mint intenzíven dolgozó, több irányban érdeklődő, eredményes vezető-szervező munkát végző kolléga, de aki vezetői pozícióban is mindenkivel meg tudta találni a barátságos hangnemet, és talán ezért is rendelkezett igen széles körben jó személyes kapcsolatokkal.

János elsődleges szakmáját tekintve matematikus volt: 1976-ban szerzett matematikus diplomát a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetemen. A véletlen matematikáját, azaz a sztochasztikus folyamatokat és a statisztikát kutatta, ezekben érte el legmélyebb eredményeit. Diplomamunkájában, OTDK-dolgozatában, egyetemi doktori és kandidátusi értekezésében is sztochasztikus folyamatokkal foglalkozott. Ezen a területen olyan neves professzoroktól tanult, mint Gyires Béla és Arató Mátyás, továbbá olyan kollégákkal végzett közös kutatásokat, mint Terdik György és Pap Gyula. Eredményeit rangos nemzetközi folyóiratokban közölte. Mindig nyitott volt az új témák iránt, jól ismerte fel a perspektivikus területeket. Így kellő időben ráérezett a számítógépes képfeldolgozás jelentőségére. Ezt a matematika és informatika közötti szakterületet fiatal kollégákkal és tanítványokkal együtt művelte. Most az akkori fiatalok, elsősorban Hajdu András és Fazekas Attila viszik tovább ezt az irányt. Életéből a legtöbb időt és energiát az egyetemi informatika fejlesztésére szentelte. 15 évig volt a KLTE Számoló Központjának munkatársa, végül annak vezetője. Irányította az egyetemi informatikai hálózat koncepciójának kidolgozását. Azonban kellő időben felismerte, hogy az egyetemi területen nem az informatikai szolgáltatás, hanem az oktatás és a kutatás jelenti legfőbb feladatot, így „átjött” az Alkalmazott Informatikai Tanszékre, amelynek később vezetője is lett. Informatikusként részt vett információs rendszerek fejlesztésében, oktatási tematikák kidolgozásában. Ebben a munkájában szorosan együttműködött kollégáival, Fazekas Gáborral és Juhász Istvánnal, akik egyben a barátai is voltak. Témavezetésével több

PhD-dolgozat is készült, pl. Herdon Miklósé. Az önálló Informatikai Intézet létrehozásáért is sokat tett. Mivel sikeres informatikus volt, így sokunkat meglepetésként ért, hogy 2004-ben elvállalta a Közgazdaságtudományi Kar dékáni tisztét. Itt intenzív és sikeres vezető-szervező munkát folytatott. Oktatás tekintetében visszatért eredeti területéhez: főként statisztikát tanított. Jól ötvözni tudta korábbi informatikai és statisztikai ismereteit a gazdaságtudományokkal. Így lehetett az új szakterületén cikkek társszerzője és PhD-dolgozatok témavezetője (pl. Tarnóczy Tiboré). Sokrétű szakmai ismeretei és kapcsolatai alapján nem volt meglepő, hogy amikor vissza akart térni az eredeti területére, akkor az Informatikai Karon három tanszék is jelentkezett, hogy szívesen befogadná: „rég” tanszéke az Információtechnológia, „tanítványai” tanszéke a Kumputergrafika és Képfeldolgozás, továbbá a statisztikát művelő Alkalmazott Matematika és Valószínűségszámítás Tanszék. Végül ez utóbbit választotta.

Sajnos ide már a sok munkában-küzdelemben megfáradva, betegségtől meggyötörve érkezett. Igyekeztünk nyugodt körülményeket biztosítani a munkájához. Mert így is intenzíven dolgozott, főleg sokat oktatott. Sőt, amikor már oktatni nem tudott bejárni, otthonról küldte a feljegyzéseit. Terveket vetett papírra a kutatás további irányairól és az oktatás fejlesztéséről. Tette ezt annak biztos tudatában is, hogy a tervek megvalósításában Ő már nem tud majd részt venni...